

ΜΕΛΕΤΗ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΣΤΟΝ ΝΟΜΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πέτρος Ρυλμόν

Στα συμπεράσματα της μελέτης αυτής, που παραδόθηκαν στο Υπουργείο Ανάπτυξης, από το οποίο είχε προκηρυχθεί, ταυτόχρονα με μια παρόμοια μελέτη για τον Νομό Αττικής, αναφέρονται εισαγωγικά τα εξής:

«Η μελέτη αυτή, όπως και η αντίστοιχη μελέτη που προκηρύχθηκε για τον Νομό Αττικής, ήταν το προϊόν της ανάγκης του Υπουργείου Ανάπτυξης να συγκεντρώσει σε σύντομο χρονικό διάστημα συστηματικές πληροφορίες για τη διάρθρωση της απασχόλησης, αλλά και για τις επιπτώσεις των παρεμβάσεων για την απασχόληση και στους δύο νομούς. Ενώ ολοκληρωνόταν η διαχείριση του Επιχειρησιακού Προγράμματος Βιομηχανία του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, ήταν εμφανής η έλλειψη συστηματικών πληροφοριών σχετικά με την αποτελεσματικότητα ως προς την απασχόληση των πολιτικών που χρηματοδοτούνται σε σημαντικό βαθμό από το ΚΠΣ, αλλά

και η σοβαρή έλλειψη πληροφοριών για τα χαρακτηριστικά της απασχόλησης στους δύο αυτούς οικονομικούς πόλους της χώρας.

»Η προσπάθεια να καλυφθούν αυτού του είδους οι ελλείψεις απαιτεί διαδικασίες συγκέντρωσης και επεξεργασίας πληροφοριών που πραγματοποιούνται σε μεγαλύτερα χρονικά διαστήματα και από φορείς οι οποίοι ασχολούνται σε σταθερή βάση με τέτοιες δραστηριότητες. Η παρακολούθηση σε μόνιμη βάση της διάρθρωσης και των χαρακτηριστικών της απασχόλησης, όπως και η αξιολόγηση των παρεμβάσεων που επιδιώκουν να επηρεάσουν με εξειδικευμένους τρόπους τόσο την αγορά εργασίας όσο και την αναδιάρθρωση των επιχειρήσεων και της οικονομίας, αποτελούν αυτονόητες δραστηριότητες τουλάχιστον για τις χώρες που ανήκουν στη ζώνη των βιομηχανικών χωρών. Ενώ είναι προφανές ότι η λογική με την οποία διαμορφώνονται τα ΚΠΣ στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένω-

σης προϋποθέτει την ύπαρξη ή έστω τη δημιουργία φορέων που ασκούν σε μόνιμη βάση αυτές τις δραστηριότητες».

Η σύμβαση για την πραγματοποίηση αυτού του έργου υπογράφηκε στις 31 Δεκεμβρίου 1999 από το Υπουργείο Ανάπτυξης που είχε προκηρύξει τις δύο μελέτες, και μια κοινοπραξία στην οποία συμμετείχαν το Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, ο Σύνδεσμος Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος, το Μακεδονικό Ινστιτούτο Εργασίας, το Ινστιτούτο Εργασίας της ΓΣΕΕ, η εταιρεία ΕΥΡΩ-ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ Α.Ε., καθώς και οι εταιρείες ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ Α.Ε. και ACTION Α.Ε.

Σύμφωνα με τη σύμβαση, το σύνολο του έργου περιλάμβανε τις εξής φάσεις, που έπρεπε να ολοκληρωθούν σε διάστημα ενός έτους:

- Φάση Α. Ανάλυση της οικονομικής φυσιογνωμίας της περιοχής.

- Φάση Β. Έρευνα αγοράς στις επιχειρήσεις της περιοχής.

- Φάση Γ. Αξιολόγηση των επιπτώσεων στην απασχόληση των πολιτικών και παρεμβάσεων στους τομείς της μεταποίησης και των υπηρεσιών.

- Φάση Δ. Διερεύνηση της χρήσης και αξιοποίησης των δομών στήριξης της εύρεσης απασχόλησης στους υπό εξέταση κλάδους της περιοχής.

- Φάση Ε. Ανάλυση της προσφοράς εκπαίδευσης και επαγγελματικής κατάρτισης στην περιοχή.

- Φάση ΣΤ. Διαμόρφωση προγράμματος τόνωσης της απασχόλησης στην περιοχή στους υπό εξέταση κλάδους.

Το δείγμα των επιχειρήσεων της έρευνας πεδίου, που έφτασε τις 1.113 επιχειρήσεις, αντλήθηκε από το σύνολο των επιχειρήσεων του Νομού Θεσσαλονίκης που ανήκουν

στους κλάδους της βιομηχανίας και των υπηρεσιών. Η επιλογή του δείγματος έγινε με διπλή στρωματοποίηση (κλάδος/περιοχή) και επιλογή τυχαίου δείγματος από τον πίνακα των τυχαίων αριθμών. Στη συνέχεια εισήχθη και η στρωματοποίηση με βάση την ομαδοποίηση της απασχόλησης.

Η συντριπτικά μεγαλύτερη μερίδα των επιχειρήσεων (87,3%) ανήκει στην κατηγορία 0-4 εργαζόμενοι. Η επιλογή του δείγματος με την πραγματική αναλογία των επιχειρήσεων σε κάθε ομάδα απασχόλησης θα άφηνε ουσιαστικά ακάλυπτες τις ομάδες των επιχειρήσεων με πάνω από 10 εργαζόμενους. Για το σκοπό λοιπόν αυτόν επιλέχθηκε η «διόρθωση» του δείγματος με μια λιγότερο αναλογική στάθμισή του.

Χρησιμοποιήθηκαν τρεις βάσεις δεδομένων για τις επιχειρήσεις του Νομού Θεσσαλονίκης: α) αρχεία του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Θεσσαλονίκης με 15.500 επιχειρήσεις, β) αρχεία του Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Θεσσαλονίκης με 22.900 επιχειρήσεις, και γ) αρχεία του Εμπορικού Επιμελητηρίου Θεσσαλονίκης με 10.000 επιχειρήσεις. Οι βάσεις αυτές αθροιστικά αφορούν σε 48.400 επιχειρήσεις, ενώ οι επιχειρήσεις του νομού σύμφωνα με την απογραφή της ΕΣΥΕ του 1988 είναι 53.467, και σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΣΥΕ 1995 (Μητρώο Επιχειρήσεων) είναι 26.923. Δεν είχαμε στη διάθεσή μας δηλαδή το σύνολο των επιχειρήσεων (του πληθυσμού) αλλά ένα πολύ μεγάλο μέρος του. Θεωρούμε όμως ότι αυτοί που δεν είναι καταγεγραμμένοι λείπουν με τυχαίο τρόπο (missing at random). Οι βάσεις αυτές συμπληρώθηκαν στην πορεία από τα στοιχεία της ICAP, από το μητρώο του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος κ.λπ.

Η επιτόπια έρευνα που πραγματοποιήθηκε στο δείγμα των 1.113 επιχειρήσεων στον Νομό Θεσσαλονίκης καθώς και οι μελέτες περιπτώσεων σε τριάντα επιλεγμένες επιχειρήσεις οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι *υπάρχει ένας έντονος δυϊσμός του επιχειρηματικού τομέα της οικονομίας*. Από τη μια πλευρά υπάρχει ένα τμήμα της οικονομίας που χαρακτηρίζεται από διαδικασίες αγαδιάρθρωσης και ανάπτυξης καινοτομιών, που έχει ακολουθήσει επιτυχώς μια πορεία προσαρμογής στις επιταγές της διεθνούς ανταγωνιστικότητας. Από την άλλη πλευρά όμως υπάρχει ένα μεγάλο τμήμα της οικονομίας που παρουσιάζει σημαντική καθυστέρηση ως προς τη διαδικασία αναδιάρθρωσης και αντιμετωπίζει εμφανή προβλήματα ως προς την ανταγωνιστικότητα και την ανάπτυξή του.

Εξάλλου ένα δεύτερο συμπέρασμα της μελέτης είναι ότι *υπάρχει μια σαφής θετική συσχέτιση του οικονομικού και τεχνολογικού δυναμισμού των επιχειρήσεων με την αύξηση της απασχόλησης*. Διαπιστώνεται έτσι ότι το ζήτημα της απασχόλησης πρέπει να αντιμετωπιστεί σε συνάρτηση με τη στρατηγική της βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας και της αξιοποίησης των δυνατοτήτων που υπάρχουν για κατάκτηση αγορών στην εσωτερική και τη διεθνή αγορά. Το σοβαρό –και διευρυνόμενο– έλλειμμα που παρατηρείται στις εξωτερικές εμπορικές συναλλαγές δείχνει ότι υπάρχουν ειδικότερα μεγάλα περιθώρια αξιοποίησης της εγχώριας ζήτησης που καλύπτεται σήμερα από εισαγωγές.

Παρατηρήθηκε επίσης ότι *ο δυϊσμός ως προς την ανταγωνιστικότητα και το δυναμισμό των επιχειρήσεων συννπάσχει με το δυϊσμό στην αγορά εργασίας*. Ενώ το δυναμικό

και διεθνοποιημένο τμήμα της οικονομίας βασίζεται σε αναβαθμισμένες μορφές αξιοποίησης του εργατικού δυναμικού, η υπόλοιπη οικονομία συνεχίζει να βασίζεται σε μορφές αξιοποίησης της εργασίας χαμηλού κόστους, που συνυπάρχουν με τη φθίνουσα εξέλιξη της ανταγωνιστικότητας αλλά και της απασχόλησης.

Τέλος, από την έρευνα προκύπτει ότι, σε αντίθεση με αυτό που παρατηρείται στις άλλες χώρες της Ε.Ε., οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις μέχρι 50 απασχολούμενους δεν δημιουργούν νέες θέσεις εργασίας, οι οποίες δημιουργούνται από τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι οι επιχειρήσεις αυτές ανήκουν στο τμήμα της οικονομίας το οποίο αντιμετωπίζει τα μεγαλύτερα προβλήματα για να ενταχθεί στη διαδικασία της καινοτομίας και της αναδιάρθρωσης, καθώς, όπως διαπιστώνεται, αντιμετωπίζουν σοβαρές δυσκολίες ακόμα και για τη γνώση των υπαρκτών χρηματοδοτήσεων, από τα διάφορα επιχειρησιακά προγράμματα.

Τα συμπεράσματα της μελέτης είναι τα εξής ως προς το χαρακτήρα αλλά και την ουσία των διαπιστώσεων που επιτρέπουν τόσο η έρευνα πεδίου και οι μελέτες περιπτώσεων, όσο και τα υπόλοιπα αναλυτικά μέρη του έργου:

«... Οι μελέτες που πραγματοποιούνται για την κάλυψη σοβαρών ελλείψεων, ως προς τη γνώση της πραγματικότητας της απασχόλησης και την αξιολόγηση των πολιτικών που την επηρεάζουν, παρά την ευρύτητα των στόχων και του φάσματος της έρευνας πεδίου στην οποία στηρίζονται, είναι κατά κάποιον τρόπο καταδικασμένες να καταλήγουν σε συμπεράσματα τα οποία χαρακτηρίζονται από κάποια “εκκρεμότητα”. Μπορεί αναμφισβήτη-

τα να καταλήξουν, όπως η μελέτη που παρουσιάζουμε εδώ, σε σημαντικές πληροφορίες και εκτιμήσεις ως προς τη διάρθρωση της απασχόλησης, τα χαρακτηριστικά των οικονομικών δραστηριοτήτων που ευνοούν την αύξηση της απασχόλησης, αλλά και το βαθμό στον οποίο οι πολιτικές που ασκούνται επηρεάζουν πραγματικά τους παράγοντες που έχουν θετικές επιπτώσεις για την απασχόληση.

»Οι προτάσεις στις οποίες καταλήγει μια τέτοια μελέτη δεν μπορούν να παρακάμψουν ούτε να αγνοήσουν τις δυσκολίες που δημιουργεί η εξαιρετικά ανεπαρκής τεκμηρίωση και αξιολόγηση, που αποτελούν προφανείς και αυτοτελείς στόχους. Το εμπειρικό υλικό το οποίο μας προσφέρει ένα τέτοιο έργο επιβεβαιώνει όμως με ισχυρό τρόπο ότι στις προτάσεις στις οποίες καταλήγει είναι απαραίτητο να συμπεριληφθεί και η δημιουργία ενός ή περισσότερων φορέων παραγωγής γνώσης και αξιολογικών εκθέσεων, σε ό,τι αφορά στις διαδικασίες της αναδιάρθρωσης και τους βασικούς παράγοντες που τις επηρεάζουν.

»Η περιοχή της Θεσσαλονίκης πλήττεται ιδιαίτερα από την ανεργία, σύμφωνα με τις έρευνες εργατικού δυναμικού της ΕΣΥΕ. Από το 1990 ως το 1999 το συνολικό ποσοστό ανεργίας στο Πολεοδομικό Συγκρότημα Θεσσαλονίκης αυξήθηκε από 7,2% σε 13,1%, και στην Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας αυξήθηκε από 6,4 σε 11,7%. Το ποσοστό ανεργίας για τους νέους είναι πολύ υψηλότερο, και για τις ηλικίες 15-19 ετών από 19,2% το 1990 φτάνει το 45,9% το 1999, ενώ για τις ηλικίες 20-24 ετών από 20,1% φτάνει το 30%.

»Η Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας, όπου η δραστηριότητα

του Νομού Θεσσαλονίκης έχει μεγάλη βαρύτητα, παρουσιάζει σύμφωνα με τη Δεύτερη Έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την οικονομική και κοινωνική συνοχή (31.1.2001), ένα δυναμισμό στο τεχνολογικό επίπεδο, χωρίς όμως να κατορθώνει να αξιοποιήσει αυτό το δυναμισμό στο επίπεδο της πραγματικής σύγκλισης αλλά και στο επίπεδο της απασχόλησης.

»Η Κεντρική Μακεδονία και η Κρήτη είναι οι δύο ελληνικές περιφέρειες με υψηλή τεχνολογική ένταση, και η πρώτη διατηρεί τη θέση της στο πλαίσιο της Ε.Ε. από αυτή την άποψη (δεν αποκλίνει, αλλά ούτε και συγκλίνει), ενώ η δεύτερη βρίσκεται σε μια πορεία σύγκλισης. Από την άποψη όμως της συνολικής επίδοσης της οικονομίας, τα πράγματα δεν είναι τόσο ευνοϊκά, καθώς από το 1988 ως το 1997 το ΑΕΠ της Κεντρικής Μακεδονίας υποχώρησε από 63% σε 60% του ΑΕΠ της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

»Έχουμε προφανώς στην Περιφέρεια αυτή μια διαφοροποίηση ανάμεσα στο δυναμισμό ενός τεχνολογικά προηγμένου μέρους της οικονομίας και στην καθυστέρηση τόσο του προϊόντος της οικονομίας όσο και της απασχόλησης. Η επιτόπια έρευνα που πραγματοποιήθηκε στις επιχειρήσεις του Νομού Θεσσαλονίκης οδήγησε στο συμπέρασμα ότι αυτή η διαφοροποίηση συνδέεται με ένα χαρακτηριστικό διύισμό του επιχειρηματικού τομέα της οικονομίας. Από τη μια μεριά είναι ορατή η διαμόρφωση ενός τμήματος της οικονομίας που είναι το προϊόν μιας διαδικασίας αναδιάρθρωσης και ανάπτυξης καινοτομιών, που έχει ακολουθήσει μια πορεία προσαρμογής στις επιταγές της διεθνούς ανταγωνιστικότητας με επιτυχή τρόπο. Από την άλλη πλευρά όμως διαπιστώνεται η ύπαρξη ενός υπόλοιπου επιχειρημα-

τικού τομέα που παρουσιάζει σημαντική καθυστέρηση ως προς τη διαδικασία αναδιάρθρωσης και αντιμετώπιζει εμφανή προβλήματα ως προς την ανταγωνιστικότητα και την ανάπτυξή του.

» Έχει από πολλές πλευρές διαπιστωθεί αυτός ο διϋσμός της οικονομίας, αφότου μάλιστα ξεετάστηκαν οι επιπτώσεις της επενδυτικής ανάκαμψης που ξεκίνησε κατά το β' μισό της δεκαετίας του '80. Είναι επίσης λογικό να συνδεθεί το βάρος που διατηρεί το "καθυστερημένο" κομμάτι της οικονομίας με την αρνητική εξέλιξη της ανταγωνιστικότητας της μεταποίησης, αλλά και της οικονομίας στο σύνολό της.

» Η διαπίστωση για το διϋσμό της οικονομίας και της μεταποίησης περιλαμβάνεται και στην εισαγωγή του Επιχειρησιακού Προγράμματος Ανταγωνιστικότητα του Γ' ΚΠΣ, ενώ αναγνωρίζεται ότι η διαδικασία εκσυγχρονισμού της παραγωγικής και οικονομικής δομής ισοδυναμεί με την "ενδυνάμωση του δυναμικού τμήματος του παραγωγικού συστήματος, με νεοεισερχόμενους σε αυτή την κατηγορία". Η υστέρηση που παρουσιάζει η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας αποτελεί σαφή απόδειξη του ότι, παρά την αναμφισβήτητη εντονότερη παρουσία του ανταγωνιστικού τμήματος της οικονομίας, οι επιτυχίες του στην εσωτερική και τη διεθνή αγορά έχουν αντισταθμιστεί από την υ-

ποχώρηση της ανταγωνιστικότητας της υπόλοιπης οικονομίας.

» Τα αποτελέσματα της έρευνας πεδίου που πραγματοποιήθηκε σε ένα δείγμα χιλίων περίπου επιχειρήσεων στον Νομό Θεσσαλονίκης καθώς και οι μελέτες περιπτώσεων σε τριάντα επιλεγμένες επιχειρήσεις οδηγούν στο συμπέρασμα ότι υπάρχει μια σαφής θετική συσχέτιση του οικονομικού και τεχνολογικού δυναμισμού των επιχειρήσεων με την αύξηση της απασχόλησης. Διαπιστώνεται έτσι ότι το ζήτημα της απασχόλησης πρέπει να αντιμετωπιστεί σε συνάρτηση με τη στρατηγική της βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας και της αξιοποίησης των δυνατοτήτων που υπάρχουν για κατάκτηση αγορών στην εσωτερική και τη διεθνή αγορά. Το σοβαρό -και διευρυνόμενο- έλλειμμα που υπάρχει στις εξωτερικές εμπορικές συναλλαγές δείχνει ότι υπάρχουν ειδικότερα μεγάλα περιθώρια αξιοποίησης της εγχώριας ζήτησης που καλύπτεται σήμερα από εισαγωγές.

Παρατηρήθηκε επίσης ότι η αναδιάρθρωση επιχειρήσεων με τη χρήση νέων τεχνολογιών και μεθόδων καθώς και οι καινοτομικές πρωτοβουλίες προς αυτή την κατεύθυνση στηρίζονται σε καθοριστικό βαθμό στην αναβάθμιση της εργασίας, με μορφές όπως η ενσωμάτωση και χρήση νέων τεχνολογιών ή η παραγωγή νέων προϊόντων εντάσε-

ως εργασίας υψηλού επιπέδου. Ο διϋσμός ως προς την ανταγωνιστικότητα και το δυναμισμό των επιχειρήσεων συνυπάρχει με το διϋσμό στην αγορά εργασίας. Ενώ το δυναμικό και διεθνοποιημένο τμήμα της οικονομίας βασίζεται σε αναβαθμισμένες μορφές αξιοποίησης του εργατικού δυναμικού, η υπόλοιπη οικονομία συνεχίζει να βασίζεται σε μορφές αξιοποίησης της εργασίας χαμηλού κόστους, που όμως συνυπάρχουν με τη φθίνουσα εξέλιξη της ανταγωνιστικότητας, αλλά και της απασχόλησης.

Η προσαρμογή ενός τμήματος της οικονομίας στις νέες συνθήκες ανταγωνισμού στην ευρωπαϊκή και διεθνή αγορά έχει οδηγήσει στη διαμόρφωση ενός νέου αναπτυξιακού προτύπου για την ελληνική οικονομία, το οποίο, σε αντίθεση με ό,τι συνέβαινε στο παρελθόν, βασίζεται πλέον στη ριζική βελτίωση της ποιότητας του εργατικού δυναμικού. Αλλά είναι εμφανές ότι η αξιοποίηση αυτού του προτύπου καθυστερεί σημαντικά, διότι οι πολιτικές που εφαρμόζονται για την ενδυνάμωση αυτού του τμήματος της οικονομίας δεν έχουν τα αναμενόμενα αποτελέσματα, ενώ οι πολιτικές και οι πρακτικές που ευνοούν τη διατήρηση μιας αγοράς φτηνής εργατικής δύναμης αποτελούν ένα επιπλέον εμπόδιο το οποίο συναντάει η αξιοποίηση του νέου αναπτυξιακού προτύπου».